

своя полза. Съ 5,000 въоруженни хора Раковски може да направи и намъ различни неприятности (?). Ние трѣба да махнеме отъ тука тоя опасенъ човѣкъ, а послѣ вече да дадеме заповѣсть да са събиратъ самоволници. Днесъ дохожда при мене единъ бѣлгаринъ, който ми каза да са варда отъ Раковски. « Разбира са, че тоя бѣлгаринъ е билъ или И. Касабовъ, или И. Грудовъ. На Касабова и на Грудова са не харесваше Раковски, защото бѣше по-уменъ и по-дѣятеленъ отъ тѣхъ; а ограниченните и ленивите хора почти сѣкога биватъ завистливи, мжстители и пакостни. Захванаха да дохождатъ при Раковски множество бѣлгарчета и да го питатъ ще ли да захване да събира самоволници; а полицията пушна сѣкакви шпиони да прислѣдватъ тоя бѣлгарски патриотинъ. Единъ день Раковски ма покани да идеме при Никола Балкански (при братовчедътъ му) на мошията, и да са махнеме изъ предъ очите на полицията. Раковски бѣше подучилъ отъ Касабова едно писмо, въ което му той пишеше така: »Пази са, че та тѣрсатъ отъ полицията. Да не би са излѣгалъ да ходишь нощъ изъ Букурещъ.« Раковски, който бѣше вече наученъ да го гонатъ частъ турци, частъ нѣмци, частъ ромѣни, частъ сѣрбе за неговите политически убѣждения и за неговите революционни дѣйствиа, послуша Касабова и рѣши са да бѣга изъ Букурещъ. Единъ день Раковски ми каза: »Панайоте, азъ сѣмъ принуденъ да бѣгамъ изъ Букурещъ и да ида въ Браила. Ако ма прислѣдватъ и въ Браила, то трѣба да са бѣга въ Россия. Най-послѣ, ако ромѣните пожелаятъ да ма хванатъ и да ма предадатъ на турците, то азъ нѣма да имъ са дамъ живъ въ рѣцете. Азъ ща